

Paa den anden Side ere ifølge Generaltariffen § 23 i Lov af 16de Maj 1863 de paa Grund af Oprindelses- og Produktionsland med Differentialtold belagte Varer kun belagte i de senere Traktatsatser, naar de aflades umiddelbart fra Territoriet i Oprindelses- og Produktionslandet, som Toldbegunstigelserne ere indrømmede.

Ifølge alle disse Bestemmelser ville Varer af en hvilken som helst Oprindelse ved Indførsel fra Italien have at udrede samme Told som selve de italienske Varer.

Vareforsendinger fra traktatmæssig begunstigede Stater, og som blot transiteres igennem Italien i plumberede Waggons og ikke blive omladede paa de overitalienske Væner, ere som hidtil at behandle efter den traktatmæssige Tarif."

Til denne almindelige Anvisning for Toldvæsenet har den franske Regering givet følgende Forklaringer specielt med Hensyn til den østerrigsk-ungarske Handel.

I. Stedlige Myndigheder, hvilke den franske Forvaltning anser for besøjede til at udstede Oprindelsescertifikater for de i Cirkulæret af 5te Marts 1888 opregnede Frembringelser fra Østerrig-Ungarn:

3 Medfør af den Østerrig-Ungarn tilkommende Behandling som mest begunstiget Nation blive de Oprindelsescertifikater, der ere udstedte i den ved Artikel 20 i den fransk-spanske Traktat af 6te Februar 1882 fastsatte Form (d. v. s. de af Frembringerne eller Fabrikkerne eller enhver anden af disse dertil bemyndiget Person for de stedlige Myndigheder paa Frembringelses- eller Oplagsstedet afgivne officielle Erklæringer), at anerkende som anordningsmæssige, naar de ere verificerede af de franske Konsuler eller Konsularagenter.

Under den almindelige Betegnelse „stedlige Myndigheder“ ere ogsaa Indehaverne af de højeste Toldembeder enten i det indre af Landet eller paa Grænsetoldstederne indbefattede.

II. Verificering af Oprindelsescertifikater ved Konsulerne.

3 Princippet er Verificeringen af de lokale Myndigheders Underskrifter ved de franske Konsuler uundværlig for at forbyde de paagældende Dokumenter med en for den franske Forvaltning autentisk Karakter.

Dog kræver den franske Forvaltning ikke Reguleringen af Oprindelsescertifikaterne fra saadanne Udførselssteder, der ere for lanat fjærnede fra franske Konsularfunktionærers Sæde, og hvis Vidnesbyrd frembyde tilstrækkelig Sikkerhed for Rigtigheden (Toldembedets Segl, den øverste Toldembedsmands Underskrift osv.).

IV. Konsulaternes Intervention for at sikre sig Varernes Oprindelse.

Det paalægges Konsulerne at anvende alle til deres Raadighed staaende Midler for at udfinde det virkelige Forhold og kun at udsædige Vidnesbyrd efter nøje Kendskab til alle paagældende Omstændigheder. De maa derfor, naar Udstedelsen af et Vidnesbyrd bliver forlangt af dem for at stadfæste et af de stedlige Myndigheder udstedt Certifikat, eller naar et saadant Vidnesbyrd skal udstedes i deres Embedslokale, undersøge Rigtigheden af alle Dokumenter og Bevidnelser paa det nøjeste.

VI. Oprindelsescertifikaternes Evne til at sikre de dem ledsagende Varer Anvendelsen af Konventionaltariffen.

Oprindelsescertifikaterne ere af Toldforvaltningen kun at anse som nyttige Hjælpe-midler til Bedømmelse af Varernes Oprindelse.

Mangel af eller Uregelmæssighed ved et Certifikat vækker Formodning om Usandfærdigheden af Ekspeditorernes Erklæringer om Varernes Oprindelse. Tilstedeværelsen af det skaber derimod ingen Ret og berører ikke Toldautoriteternes Ret til at foranstalte lovbestemt Undersøgelse til Fastsættelse af Varernes virkelige Oprindelse, naar vedkommende Toldembedsmand har Grund til at tvivle om Sandheden af den af Interessenterne for de stedlige Myndigheder eller et Konsularorgan afgiven Erklæring.

VII. Østerrig-ungarske Varer om Bord paa Skibe, der anløbe italienske Havne. Disse Varer miste ikke Konventionaltariffens Begunstigelse, naar Mellemhavnene anløbes under de i Art. 55 af „Observations préliminaires“ i den almindelige franske Toldtarif anførte Betingelser. Disse Betingelser ere, at Varerne hverken omlades i et andet Skib eller losses, og at der ikke i Mellemhavnen indlades andre Varer af lignende Art i Skibet.

Bekræftelse paa, at disse Betingelser ere blevne overholdte, vil kunne hentes fra Konnossementer, Skibspapirer og Søforklaringer (rapports de mer).